MANRESA CULTURA

elCasino CENTRE CULTURAL

Rosalina Camps

La realitat construïda

Ajuntament de Manresa

“Fer fotografia era car, jo hi dedicava el que guanyava dels premis i tenia un pressupost com el del meu marit amb el tabac. Hi havia poques dones aficionades. A Foto Art hi havia algunes companyes, però comptades. Una vegada, un home ja em va alertar que el ser dona no m’ajudaria, però jo vaig anar fent la meva sense problemes. Els homes es passaven el dia donant-se consells, revelant i jo no podia, tenia vuit dinars i vuit sopars per fer cada dia a casa.”
Rosalina Camps

Rosalina Camps i Compañó, nascuda a Bagà i manresana d’adopció, és una fotògrafa de referència. Va ser una pionera que va convertir la seva passió per la imatge en una manera d’entendre la vida.
Amb una intuïció excepcional, la seva mirada va captar el seu temps mentre donava forma, per mitjà de les imatges, a un univers visual propi, teixit de somnis i sensibilitat.
Rosalina va ser sobretot una dona valenta i singular, que va tirar endavant el seu projecte vital —dona, mare de família nombrosa i fotògrafa— amb determinació, lucidesa i murrieria.
Aquesta exposició ens convida a gaudir de la seva obra més personal i a situar-la en el lloc que li correspon dins la història de la fotografia del nostre país.

Enric Casas

De casa estant

L'entorn domèstic va ser l'escenari on Rosalina Camps va crear algunes de les seves fotografies més icòniques. La seva geografia personal —entre Bagà, Manresa i Premià— va marcar tant la seva vida com la seva obra. Tot i les limitacions que comportava la vida de mestressa de casa d'una família nombrosa, va saber convertir el seu entorn més immediat en un camp de possibilitats. El pis on vivia i, sobretot, el terrat de l'edifici de la plaça de la Reforma de Manresa, es van transformar en un autèntic plató fotogràfic, on els seus fills sovint feien de models.

Sense títol. La filla Rosalina, c. 1971. Còpia digital moderna. Fons Rosalina Camps ACBR.

Temps de sotanes

La quotidianitat i l'entorn de Rosalina Camps estaven marcats per una forta religiositat que impregnava tota la societat. Les idees renovadores del Concili Vaticà II encara no havien arribat. Era un temps de processons, catequesi i jugar a "dir missa".
Dins d'aquest context, els seus fills i ella mateixa es converteixen en protagonistes d'escenografies domèstiques que Rosalina transforma en fotografies dramatitzades. Construeix un món de fantasia on recrea, amb naturalitat, ingenuïtat i a vegades humor, aquell entorn on la religió determinava el marc cultural i social.

Sense títol. Processó a la plaça d'en Creus des del balcó de casa, c.1972. Còpia digital moderna. Fons Rosalina Camps ACBR

Qui fa la foto?

Rosalina Camps tant se situava darrere com davant de la càmera. Sovint buscava la complicitat d'algú per prémer el disparador, però la direcció, la idea i la posada en escena eren sempre seves. En aquestes imatges, Rosalina és alhora fotògrafa i model: interpreta personatges, a vegades amb un cert misticisme, d'altres amb una gosadia múrria que revela el seu humor i la seva llibertat creativa.
Les fotografies, de bella gestualitat, són construïdes a partir d'uns recursos escenogràfics que es repeteixen: la capa, els cabells trenats, la maleta…, objectes propers que, alhora, defineixen el personatge que crea ella mateixa. Així, tot i que aquestes imatges no són autoretrats, sí que esdevenen retrats del personatge imaginat de Rosalina, una figura que neix de la seva pròpia mirada i del seu univers visual.

Estranya passatgera. Estació de Premià de Mar, 1971. Còpia d'època. Fons Rosalina Camps ACBR

CAJA
DE
AHORROS
PROVINCIAL
DE LA DIPUTACION DE BARCELONA
GOSOL
FESTA MAJOR

Instants festius

Les fotografies de festes populars capturen la vida en la seva expressió més genuïna: la relació entre la gent i la terra, els moments compartits d'alegria, tradició i comunitat.
A Rosalina Camps la fascinava aquesta imatgeria viva, plena de gestos, simbolismes i fantasia. Hi representava els protagonistes: balladors, actors, gegants…, que es barregen amb el públic, realcen l'energia de la festa amb la seva presència. En retratar aquest univers col·lectiu, les seves imatges celebren la vitalitat popular i la transformen en memòria visual.

Sense títol. Nans de Gósol, 1975. Còpia digital moderna. Fons Rosalina Camps ACBR

Mirades que parlen

Des dels inicis de la fotografia, el retrat n'ha estat un dels grans gèneres. Rosalina Camps en va ser un bon exponent. Sabia apropar-se a les persones i, a través de la càmera, revelar la veritat dels rostres: l'expressivitat, l'espurneig dels ulls, allò que diu qui són i com estan. Arreu buscava i trobava complicitat amb les persones retratades: de casa seva, del carrer o dels marges socials, i també del món més glamurós del paper cuixé, retratant Dalí o la reina Sofia. Cadascun d'aquests retrats podria explicar una vida sencera.

Aigua a qui té set. Hospital de Sant Andreu, 1970. Còpia digital moderna. Fons Rosalina Camps ACBR

Rosalina Camps, la persona i el personatge

Rosalina Camps i Compañó va néixer a Bagà l'any 1931. Va viure una infantesa marcada per la duresa de la Guerra Civil i la postguerra. Era la cinquena filla d'una família humil de sis fills. Els seus pares estaven separats, i la seva mare, una dona profundament religiosa i de conviccions fermes, va aconseguir tirar la família endavant tota sola.

Rosalina era una nena inquieta, fantasiosa i sensible. Ja de jove, malgrat viure en un entorn petit i limitat, va trobar en la fotografia una eina de creació i una via d'expressió que es convertiria en una autèntica taula de salvació.

Es va formar com a perruquera i, juntament amb la seva germana Teresina, va obrir una perruqueria a Bagà. Sempre va mostrar una cura especial per la seva imatge personal i un gran interès per l'estètica.

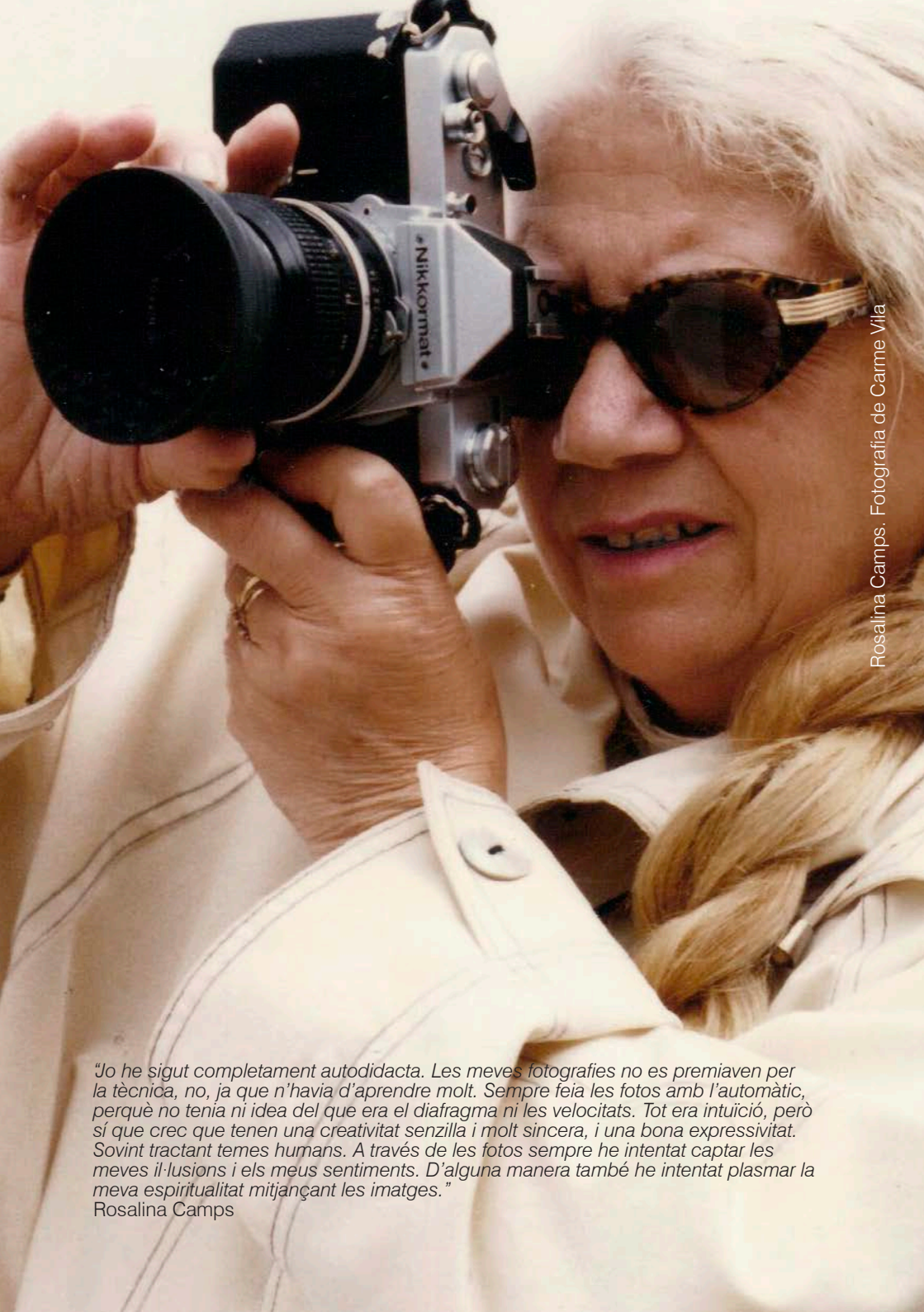
Més endavant, Rosalina Camps es va casar amb Manel Cisa i es van establir a Manresa, on van formar una família nombrosa amb sis fills. En aquesta etapa vital tan intensa, la fotografia es va convertir en la seva gran passió, que va saber compaginar amb la vida familiar amb una naturalitat sorprenent. Entre les exigències de la maternitat i el ritme quotidià, va anar consolidant un estil fotogràfic propi.

Rosalina tenia ànima d'artista i una gran facilitat per relacionar-se amb tothom, especialment amb els creadors que admirava. Durant uns anys va exercir de marxant del pintor Rafael de Soto, un altre personatge singular de Bagà amb qui compartia una estreta complicitat.

Fotògrafa amb ànima d'escenògrafa, Rosalina gaudia tant darrere com davant de la càmera. No només creava les seves fotografies, sinó que sovint es convertia també en protagonista de les seves escenificacions, assumint el paper de model amb naturalitat i desimboltura.

La seva imatge era inseparable de la seva obra. Amb una estètica profundament personal i inconfusible, lluïa una llarga trena, peces de roba singulars i una col·lecció de complements que formaven part del seu món creatiu: capes, corbates, barrets, ulleres, bastons i altres objectes amb què es guarnia i es reinventava. Així, va construir un personatge tant singular com entranyable, a mig camí entre l'artista, la model i la creadora de mons imaginaris.

La Rosalina no va deixar mai de fer fotografies. La càmera va ser una companya inseparable al llarg de la seva vida i l'eina amb què va transformar la realitat quotidiana en un univers propi, ple de sensibilitat, imaginació i creativitat.

Rosalina Camps. Fotografia de Carme Vila

"Jo he sigut completament autodidacta. Les meves fotografies no es premiaven per la tècnica, no, ja que n'havia d'aprendre molt. Sempre feia les fotos amb l'automàtic, perquè no tenia ni idea del que era el diafragma ni les velocitats. Tot era intuïció, però sí que crec que tenen una creativitat senzilla i molt sincera, i una bona expressivitat. Sovint tractant temes humans. A través de les fotos sempre he intentat captar les meves il·lusions i els meus sentiments. D'alguna manera també he intentat plasmar la meva espiritualitat mitjançant les imatges."
Rosalina Camps

Creació d'imatge: Josep Morral

Activitats a l'entorn de l'exposició

Visites comentades

14 de novembre i 17 de desembre ambdues a les 19 h
A càrrec d'Enric Casas, comissari de l'exposició.
Entrada lliure. Es recomana reserva prèvia.

La visita del dia 14 compta amb interpretació de signes en llengua catalana.

Bagà i Manresa: geografia vital de Rosalina Camps

10 de desembre a les 19 h
Conversa a càrrec de Xavier Pedrals i Francesc Comas.

Servei educatiu

Visites dinamitzades per a grups adaptades a diferents nivells i necessitats, també en horari lectiu. Més informació i concertació prèvia al 93 872 01 71 o a centrecultural@ajmanresa.cat.

Exposició del 13 de novembre de 2026 al 6 de gener de 2027
Centre Cultural el Casino

Passeig de Pere III, 27, baixos, 08241, Manresa. Tel. 93 872 01 71
Horaris de visita: de dimarts a diumenge, de 17:30 a 20:30 h.
Diumenges del 13 de desembre al 3 de gener, d'11 a 13:30 h, i de 17:30 a 20:30 h. Dies 24 i 31 de desembre, de 17:30 a 19:30 h.

Organitzen:

Ajuntament de Manresa · elCasino Centre Cultural · MIC Manresa Cultura

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya · El Govern de tothom